

Sygn. akt II KK 194/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **P. R.**

skazanej z art. 57 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 czerwca 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanej

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w C.

z dnia 8 września 2016 r. r., sygn. akt II W .../16,

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 8 września 2016 r. w sprawie o sygn. akt II W .../16 Sąd Rejonowy w C. uznał P. R. za winną tego, że „w okresie od 21. 02. 2015 r. do 26. 05. 2016 r. w C., będąc podatnikiem zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, uporczywie nie wpłacała w terminie do 20 dnia następnego miesiąca, należnego

ryczałtu za miesiące: styczeń 2015 r. w wys. 1.262,00 zł, luty 2015 r. w wys. 824,00 zł, marzec 2015 r. w wys. 587,00 zł, kwiecień 2015 r. w wys. 2.383,00 zł, maj 2015 r. w wys. 1.143,00 zł, czerwiec 2015 r. w wys. 1.463,00 zł, lipiec 2015 r. w wys. 1.073,00 zł, sierpień 2015 r. w wys. 897,00 zł, wrzesień 2015 r. w wys. 1.495,00 zł, październik 2015 r. w wys. 1.118,00 zł, listopad 2015 r. w wys. 214,00 zł, a także należnego ryczałtu wynikającego z zeznania PIT-28 za 2015 r. w wys. 12.459,00 zł oraz będąc podatnikiem podatku od towarów i usług, uporczywie nie wpłacała w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, należnego podatku od towarów i usług (VAT) zadeklarowanego w deklaracjach VAT-7 za miesiące luty 2016 r. w wys. 1.355,00 zł, marzec 2016 r. w wys. 940,00 zł, kwiecień 2016 r. w wys. 668,00 zł, czym naruszyła przepis art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930 ze zm.) oraz art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 ze zm.), tj. popełnienia wykroczenia z art. 57 § 1 k.k.s. i:

I. na podstawie art. 500 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd przyjął, że świetle zebranych dowodów okoliczności czynu i wina oskarżonej nie budzą wątpliwości;

II. wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 2.000 złotych i obciążył ją kosztami postępowania.

Orzeczenie nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w dniu 21 września 2016 r.

We wniesionej na korzyść oskarżonej kasacji Prokurator Generalny, na zasadzie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k., zaskarżonemu wyrokowi zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 500 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., polegające na wydaniu wobec P.R. przez Sąd Rejonowy w C. w dniu 8 września 2016 r. wyroku w postępowaniu nakazowym, mimo że okoliczności czynu i wina oskarżonej w świetle dowodów załączonych do aktu oskarżenia budziły wątpliwości z powodu braku należytego udokumentowania uprzedniej karalności oskarżonej, co skutkowało ukaraniem jej na podstawie

wydanego wówczas wyroku nakazowego o sygn. II W .../16 m. in. za to, że będąc podatnikiem zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, uporczywie nie wpłacała w terminie do 20 dnia następnego miesiąca, należnego ryczałtu za miesiące: styczeń 2015 r. w wysokości 1.262,00 zł, luty 2015 r. w wysokości 824,00 zł, marzec 2015 r. w wysokości 587,00 zł, kwiecień 2015 r. w wysokości 2.383,00 zł oraz maj 2015 r. w wysokości 1.143,00 zł, mimo że o powyższym prawomocnie rozstrzygnięto na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 6 kwietnia 2016 r. o sygn. II W .../16, który uprawomocnił się w dniu 6 kwietnia 2016 r.” W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna.

Zgodnie z treścią art. 500 § 1 k.p.k. w sprawach, w których przeprowadzono dochodzenie, uznając na podstawie zebranego w postępowaniu przygotowawczym materiału, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, sąd może w wypadkach pozwalających na orzeczenie kary ograniczenia wolności lub grzywny wydać wyrok nakazowy. Dopelnieniem § 1 jest § 3, stosownie do którego sąd może wydać wyrok nakazowy, jeżeli na podstawie zebranych dowodów okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Powołane regulacje stosuje się odpowiednio w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, stosownie do art. 113 § 1 k.k.s. Zgodnie więc „z treścią art. 500 § 1 i 3 k.p.k. możliwość wydania wyroku nakazowego istnieje w przypadku, gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwala na stwierdzenie, że okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. W przeciwnym wypadku koniecznym jest rozpoznanie sprawy na rozprawie głównej” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. II KK 160/16, LEX nr 2109511).

Jak zasadnie podniósł Prokurator Generalny, w rozpoznawanej sprawie nie zostały spełnione warunki niezbędne do wydania wyroku nakazowego.

Przesłuchana na etapie postępowania przygotowawczego P. R. podała, iż była karana za wykroczenie skarbowe (protokół przesłuchania podejrzanej z dnia

12 lipca 2016 r. – k.26v/tom I), nie doprecyzowała jednak swojej wypowiedzi. Okoliczność ta nie została w żaden sposób udokumentowana.

Podana przez oskarżoną informacja o uprzedniej karalności nie wzbudziła po stronie orzekającego Sądu wątpliwości, co do możliwości uznania materiału dowodowego przedstawionego przez oskarżyciela publicznego za wystarczający do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia, mimo iż wskazana okoliczność nie została udokumentowana poprzez załączenie odpisu stosownego orzeczenia (ewentualnie orzeczeń), czy też danych o karalności. Brak tych danych i zaniechanie zweryfikowania kwestii ewentualnej karalności oskarżonej skutkowało wydaniem przez Sąd Rejonowy w C. wyroku nakazowego w przedmiotowej sprawie, mimo iż wyrokiem nakazowym w sprawie o sygn. akt II W .../16 wydanym w dniu 6 kwietnia 2016 r. również przez Sąd Rejonowy w C., P. R. została prawomocnie uznana za winną popełnienia wykroczenia z art. 57 § 1 k.k.s., polegającego na tym, że w okresie od 21 sierpnia 2014 r. do 21 czerwca 2015 r. w C., prowadząc działalność gospodarczą i będąc podatnikiem podatku VAT oraz podatnikiem zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych, uporczywie nie wpłacała w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, należnego podatku od towarów i usług za lipiec 2014 r. w wysokości 1.182 zł, październik 2014 r. w wysokości 2.396 zł, styczeń 2015 r. w wysokości 1.032 zł oraz uporczywie nie wpłacała w terminie do 31 stycznia 2015 r. należnego ryczałtu wynikającego z zeznania PIT-28 za 2014 r. w wysokości 9.185 zł, a także w terminie do 20 dnia następnego miesiąca, należnego miesięcznego ryczałtu za styczeń 2015 r. w wysokości 1.262 zł, za luty 2015 r. w wysokości 824 zł, za marzec 2015 r. w wysokości 587 zł, za kwiecień 2015 r. w wysokości 2.383 zł, za maj 2015 w wysokości 1.143 zł, czym naruszyła przepis art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 ze zm.) oraz art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930 ze zm.) (k. 72 akt II W .../16). Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 21 kwietnia 2016 r. (w treści zarzutu kasacyjnego błędnie wskazano datę 6 kwietnia 2016 r.), a więc przed wydaniem wyroku w sprawie II W .../16, w której wniesiono kasację.

Analiza opisu czynu przypisanego P. R. na mocy wyroku nakazowego w sprawie II W .../16 wskazuje, że w orzeczeniu tym prawomocnie rozstrzygnięto m. in. o odpowiedzialności oskarżonej za uchybienie obowiązкови zapłaty należnego ryczałtu za miesiące styczeń - maj 2015 r. z tytułu podatku dochodowego od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, którego P. R. była podatnikiem, tj. ryczałtu należnego za miesiące: styczeń 2015 r. w wysokości 1.262 zł, luty 2015 r. w wysokości 824 zł, marzec 2015 r. w wysokości 587 zł, kwiecień 2015 r. w wysokości 2,383 zł i maj 2015 w wysokości 1.143 zł, a więc okresy te pokrywają się częściowo z czasem popełnienia czynu przypisanego oskarżonej w rozpoznawanej sprawie. Sąd Rejonowy w C. w wyroku nakazowym w sprawie II W .../16, wydanym po uprawomocnieniu się wyroku ze sprawy II W .../16, powtórnie orzekł więc o odpowiedzialności P. R. za uchybienie powyższemu obowiązкови, na co wprost wskazuje porównanie opisu czynów przypisanych oskarżonej na mocy wskazanych wyroków.

Wadliwe określenie zakresu odpowiedzialności oskarżonej P. R. przypisanej jej w wyroku w rozpoznawanej sprawie o wykroczenie z art. 57 § 1 k.k.s. jest uchybieniem rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy w C. winien kierować się powyższymi uwagami, a także mieć na względzie kierunek wniesionej kasacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.